

Той много се сърдеше, че нищо не приготвява Раковски за въстанието, и ми каза единъ день, че ще напусне Раковски и ще иде да си прибере четата и още други момчета, за да замине прѣзъ границата, както и направи по-послѣ като излѣзе отъ Раковски. Азъ бѣхъ вече писалъ за сичко на виенскитѣ българи.

Въ това врѣме бѣха дошле отъ Виена Димитръ Павловичъ, днешний докторъ на софийското окръжие и Спасъ Ивановъ, тоже медикъ, които се прибраха на квартира въ кжщата на Раковски.

На скоро слѣдъ това избухна и бомбардирането на Бѣлградъ отъ страна на турскитѣ солдати отъ крѣпостъта.

V.

Бѣлградското бомбардиране. Българскитѣ легии и тѣхнитѣ послѣдствия.

Бомбардирането на града Бѣлградъ, както казахъ по-горѣ, бѣше до нѣйдѣ прѣдизвикано отъ страна на сръбското правителство, защото сичко бѣше устроено отъ негова страна така умислено, щото това бомбардиране трѣбваше да послѣдва.

Въ тази частъ на града, гдѣто живѣяха турци и сърби, сръбското правителство бѣше успѣло да вмжкне при своята полиция жандармерията (около 150 жандарми добрѣ обучени по воененъ строй). Отъ друга страна българскитѣ въстаници отъ около 1000 души, се намѣрваха тоже въ Бѣлградъ, и чакаха само, че има да става нѣщо.

Побои между турскитѣ жители и сърби ставаха твърдѣ често, па даже и убийства, но нѣмаха никакъвъ резултатъ, тѣй като не бѣха подкрѣпени отъ една военна сила. Сега като се намѣрваха жандармитѣ помежду имъ, сръбското правителство бѣше внушило на жандармитѣ, да подстрѣкаватъ сърбитѣ противъ турцитѣ по единъ по-агресивенъ начинъ,